

SPOR BİLİMLERİ ALANINDAKİ AKADEMİSYENLERİN ÖZ LİDERLİK DÜZEYLERİNİN POLİTİK BECERİLERİ İLE KARŞILAŞTIRILMASI

THE COMPARISON OF SELF-LEADERSHIP LEVELS OF SPORTS SCIENCES
ACADEMICS WITH THEIR POLITICAL SKILLS

Cemal ÖZMAN

Doktorant, İstanbul Üniversitesi-
Cerrahpaşa, Lisansüstü Eğitim
Enstitüsü, Spor Yöneticiliği Anabilim
Dalı, İstanbul/Türkiye.

Doc., Istanbul University-
Cerrahpaşa, Graduate School of
Education, Department of Sports
Management,
İstanbul/Turkey.

cemalozman@gmail.com

ORCID ID: 0000-0003-2812-1106

Selçuk Bora ÇAVUŞOĞLU

Doç. Dr., İstanbul Üniversitesi-
Cerrahpaşa, Spor Bilimleri Fakültesi,
Spor Yöneticiliği Bölümü,
İstanbul/Türkiye.

Assoc. Prof., Istanbul University-
Cerrahpaşa, Faculty of Sports
Sciences, Department of Sports
Management,
İstanbul/Turkey.

boracavusoglu@istanbul.edu.tr

ORCID ID: 0000-0003-4163-9655

Makale bilgisi | Article Information

DOI: 10.47994/usbad.1084297

Makale Türü / Article Type: Araştırma Makalesi / Research Article

Geliş Tarihi / Date Received: 07.03.2022

Kabul Tarihi / Date Accepted: 05.08.2022

Yayın Tarihi / Date Published: 20.08.2022

Yayın Sezonu / Pub Date Season: Ağustos / August

Bu Makaleye Atıf İçin / To Cite This Article: Özman C., & Çavuşoğlu S. B.
(2022). Spor Bilimleri Alanındaki Akademisyenlerin Öz Liderlik Düzeylerinin Politik
Becerileri ile Karşılaştırılması. *USBAD Uluslararası Sosyal Bilimler Akademi Dergisi*
4(9), 544-559.

İntihal: Bu makale intihal.net yazılımınca taranmıştır. İntihal tespit edilmemiştir.

Plagiarism: This article has been scanned by intihal.net. No plagiarism detected.

İletişim: Web: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/usbad>
mail: usbaddergi@gmail.com

Öz: Bu çalışmada spor bilimleri alanındaki akademisyenlerin öz liderlik düzeylerinin politik beceriler ile karşılaştırılması amaçlanmıştır. Araştırmanın örneklemini Türkiye’de kamu ve vakıf üniversitelerinin spor bilimleri alanında çalışan akademisyenleri oluşturmaktadır. Çalışmaya 251 akademisyen katılmıştır. Araştırma konusuna yönelik Tabak, Sığı ve Türköz (2013)’ün Türkçeye uyarladığı öz liderlik ölçeği veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Spor Bilimleri alanında görev yapan akademisyenlerin politik becerilerini belirlemek amacıyla ise Ferris ve arkadaşları (2005) tarafından geliştirilmiş ve Özdemir ve Gören (2015) tarafından eğitim örgütlerinde Türkçeye uyarladığı Politik Beceri Envanteri kullanılmıştır. Öz liderlik ve politik beceri ölçeklerine açımlayıcı faktör analizi kullanılmış olup, öz liderlik ölçeği 8 alt boyuta, politik beceri ölçeği ise 4 alt boyuta ayrılmıştır. Öz liderlik boyutunun sosyal zekâ alt boyutu ile aynı yönlü ve yüksek bir ilişki içinde olduğu; politik beceri boyutunun ise kişi-etki alt boyutu ile en yüksek aynı yönlü ilişkiye sahip olduğu bulgusuna ulaşılmıştır. Faktör analizi sonucu öz liderlik ölçeği için 8 alt boyut elde edilmiş Croanbah Alpha değerleri %50 nin altında kaldığı için düşünme odaklanma ve kendi gözleme çalışmadan çıkartılmıştır. Politik beceri ve öz liderlik ölçekleri arasında aynı yönlü %43 orta düzeyde bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu araştırma 18. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresinde bildiri olarak sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Öz Liderlik, Spor Bilimleri, Politik Beceri, Akademisyen

Abstract: The aim of this study is to compare the level of self-leadership of sports sciences academics with their level of political skills. The research sample included academics working in Sports Sciences in public and private universities in Turkey. This study consists of 251 academic participants. Regarding the research topic, Tabak, Sr and Türköz (2013) have used the self-leadership scale as a data collection tool to measure the validity and reliability tests of Tabak, Sr and Türköz (2013) that have been adapted to Turkish. To determine the political skills of academics in sports sciences, Ferris et al. (2005) developed a scale to assess them, and Özdemir and Gören (2015) used the Political Skills Inventory, which was adapted to Turkish. Exploratory factor analysis was used to examine self-leadership and political skill scales. The Scale of Self-Leadership is divided into 8 sub-dimensions and the Political Skill Scale into 4 sub-dimensions. In the correlation analysis, when there were no parametric cases, a non-parametric Spearman rank correlation coefficient was used. The results of the study concluded that there was a moderate relationship between political skills and self-leadership scales of 43%. This research was presented at the 18th International Sports Sciences Congress as a paper.

Key Words: Self-Leadership, Sports Science, Political Skill, Academician

GİRİŞ

Bilim ve teknolojinin gelişmesiyle birlikte üniversiteler durağan yapılardan çıkıp aktif ve üretken bir yapı haline gelmektedirler. Zamanla gerçekleşen bu gelişmeler bireyler üzerindeki stresi artırdığı gibi, üniversitelerin örgüt yapılarında, vizyon ve misyonlarında da değişikliklere neden olmaktadır. Alışık olduğumuz hiyerarşik örgüt yönetim anlayışı bir kenara bırakılarak, yönetici/yönetim özelliklerinin takım üyeleri arasında paylaştırıldığı, kendi dinamiği içerisinde kendi kendini yöneten takımların ortaya çıkarıldığı bir sürece geçilmiştir (Jarson ve King, 2005).

Örgütlerin hedeflerine ulaşabilmeleri için başarılı bir politika ve yönetim anlayışı sergilemeleri gerektiğinden politik becerinin önemi anlaşılmıştır. Örgütlerin politik bir yapıda olması sebebiyle yöneticilerin etkili olabilmeleri için politik beceriye sahip olmaları gerekmektedir (Uğurlu ve Bostancı, 2017).

Türkiye’de politik beceri ile ilgili üniversite örgütlerinde yapılan çalışmalarla ilgili alan yazında yeterli çalışmaya rastlanılmamıştır. Bu çalışmada spor bilimleri alanındaki akademisyenlerin öz liderlik düzeylerinin politik beceriler ile karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Öz Liderlik

Bireylerin hem örgütsel hem de bireysel başarılarını artırmak için kendisini motive etmesi ve yönlendirmesi, öz liderlik kavramı ile açıklanmaktadır. Öz liderlik, bir takım içerisinde kişinin kendi kendini yönetebilmesi için oldukça önemli ve gerekli özelliklerden biridir (Elloy, 2008). Ayrıca öz liderlik çevresel bazı değişkenlere karşı, bazı standartlar karşısında, bireyin kendi kendine ilerleme becerisi olarak da ifade edilebilir (Godwin vd., 1999). Öz liderlik kavramı, öz yönetim, öz düzenleme, öz denetim ve öz motivasyon tekniklerini kapsayan temel olarak bireye özgü bir kavramdır (Williams, 1997).

Öz liderlikte kişilerin kendi sorumluluklarını almaları hedeflendiğinden, liderin işi daha da kolaylaştıracaktır. Lider tarafından bakarsak eğer, davranışlarını kontrol edebilen bir bireyi daha etkili yönetebileceği söylenebilir (Manz ve Sims, 1980). Sonuç olarak, bireyin öz liderlik özelliklerinin gelişmesi, örgütün etkililiğine katkı sağlayacağından dolayı bu kavram ilgi çekici bir hal almıştır (Markham ve Markham, 1995).

Politik Beceriler

Politik beceri kavramının ortaya çıkması konusunda birçok bilim insanının önemli katkıları olmuştur. Bu bilim insanları genel anlamda çalışma hayatında politik davranışların önemli bir yönü olduğunu vurgulamışlardır. Politik davranış örgütte çalışan bireyin resmi rolünün bir parçası olarak nitelendirilmeyen ancak onunla etkileşim içinde olan bir süreç olarak ifade edilmektedir (Robbins ve Judge, 2013: 431). Bu çerçevede akademisyenlerin hem örgütsel hem de akademik hedeflerine ulaşmak için politik olarak bazı davranışlar ortaya koydukları düşünülmektedir.

Örgütlerde diğer bireyler karşısında izlenim yöntemlerini uygulayan çalışanların, bu izlenim yöntemlerini sergileyecek yetileri de ellerinde bulundurmaları gerekmektedir. Bu bağlamda politik beceri kavramının, yeterlilik ve yetenekle ilgili bir kavram olduğu açıkça görülmektedir. (Alga ve Özdemir, 2018).

Akademisyenlerin sergiledikleri politik davranışların, hedeflenen başarıya ulaşması ise politik beceri ile ilişkilidir. Politik beceriler “bireyin diğer bireyler hakkındaki bilgilerini kullanarak, örgüt içerisinde başarıyla ilerlemeleri yönündeki etkileme yeteneği” olarak ifade edilmektedir (Ferris vd., 2005).

Politik beceri temel olarak dört boyuttan oluşmaktadır. Bunlar; sosyal zekâ, kişisel arası etki, ilişki ağı kurma ve samimi görünmedir. Bu boyutlara sahip bireylerin politik becerilerinin üst düzeyde olduğu söylenebilir (Atay, 2010). Akademisyenlerin politik anlamda becerilerinin yüksek olması başarıya ulaşmaları konusunda kendilerine olumlu yönde destek sağlayacaktır.

GEREÇ VE YÖNTEM

Araştırma Modeli

Bu araştırmada Türkiye'deki vakıf üniversitelerinde ve kamu üniversitelerinde görev yapan akademisyenlerinin öz liderlik düzeylerinin politik beceriler ile karşılaştırılması için betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Bu model, katılımcıları buldukları şartlar içerisinde ve mevcut durumlarıyla tanımlamaya çalışır. Herhangi bir sebeple, katılımcıyı etkilemek söz konusu değildir (Karasar, 2007).

Çalışma Grubu

Araştırmanın evreni Türkiye'de Yüksek Öğretim Kurumu'na bağlı üniversitelerde (vakıf, devlet) görev yapan akademisyenlerden oluşturulmuştur. Basit tesadüfi yöntem metoduna göre seçilen örneklem Türkiye'de Marmara Bölgesinde yer alan Yüksek Öğretim Kurumu'na bağlı üniversitelerde spor bilimleri temel alanında çalışan akademisyenler tarafından oluşturulmuştur. Araştırmamıza, Yüksek Öğretim Kurumu arama web sitesinde yer alan, vakıf ve kamu üniversitelerinde, 2020 yılı itibariyle görev yapan 480 akademisyenden 251'i katılmıştır. Araştırma, Marmara Bölgesi'nde spor bilimleri temel alanında görev yapan akademisyenlerin öz liderlik ve politik beceri düzeylerinin ortaya konulması ile sınırlıdır.

Veri Toplama Aracı

Veriler anket tekniği ile toplanmıştır ve gerekli analizler gerçekleştirilmiştir. Yapmış olduğumuz araştırmanın konusuna uyan ve gerekli güvenilirlik ve geçerlilik analizleri yapılan akademisyenlerin politik becerilerini ortaya koymak amacıyla Özdemir ve Gören (2015) tarafından eğitim kurumlarında Türkçeye uyarlanan ve Ferris ve arkadaşları (2005) tarafından geliştirilen Politik Beceri Envanteri kullanılmıştır. Öz liderlikle ilgili verileri elde etmek için Tabak, Sığı ve Türköz (2013)'ün Türkçe diline çevirdiği öz liderlik ölçeği gerekli verileri toplamak maksadı ile kullanılmıştır.

Öz liderlik ölçeği alt boyutları; kendini ödüllendirme, hedef belirleme, kendini cezalandırma, kendini gözlemlenme, hatırlatıcı belirleme, başarılı bir performans hayali etme, düşünce/fikirleri değerlendirme ve kendi kendine konuşma olarak karşımıza çıkmaktadır. Politik beceri ölçeğinde ise alt boyutlar; sosyal zeka, ilişki ağı kurma becerisi, bireyler arası etki ve samimi görünme olarak ifade edilmektedir.

Verilerin Analizi

Veriler SPSS istatistik programı ile analiz edilmiştir. Verilere, standart sapma, aritmetik ortalama, korelasyon, ANOVA ve regresyon analizler uygulanmıştır. Politik beceri ve öz liderlik ile ilgili ölçeklere faktör analizi uygulanmış olup, alt boyut olarak, 4 alt boyut (politik beceri) ve 8 alt boyut (öz liderlik ölçeği) olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu iki ölçeğin alt boyutlarına Shapiro Wilk ve Kolmogorov-smirnov normallik testleri uygulanmış olup, ölçeklerin ortalamaların karşılaştırılması amacıyla non-parametrik testlerden yararlanılmıştır. Bunun sebebi kullanılan ölçeklerin alt

boyutlarının dağılımları normal dağılıma uymadığındanır. Korelasyon analizi için parametrik olmayan Spearmann sıra korelasyon istatistik katsayısı kullanılmıştır.

BULGULAR

Araştırmanın bu bölümünde bulgu ve yorumlara yer verilmektedir.

Tablo 1: Katılımcıların Betimsel İstatistikleri

Değişkenler	Gruplar	N	%
Cinsiyet	Kadın	70	27,9
	Erkek	181	72,1
	Toplam	251	100,0
Yaş	23-28	12	4,8
	29-34	53	21,1
	35-40	58	23,1
	41-46	61	24,3
	47-52	30	12,0
	53-58	22	8,8
	58 Ve Üzeri	15	6,0
	Toplam	251	100,0
	Akademik Birim	Antrenörlük Eğitimi	56
Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği		85	33,9
Spor Yöneticiliği		85	33,9
Rekreasyon		25	10,0
Toplam		251	100,0
Akademik Unvan	Prof. Dr	23	9,2
	Doç. Dr	72	28,7
	Dr Öğr. Üyesi	74	29,5
	Öğr. Gör. Dr	13	5,2
	Öğr. Gör.	21	8,4
	Arş. Gör. Dr	8	3,2
	Arş. Gör.	40	15,9
	Toplam	251	100,0
Mesleki Kıdem	0-3 Yıl	23	9,2
	4-7 Yıl	53	21,1
	8-11 Yıl	30	12,0
	12-15 Yıl	29	11,6
	16-19 Yıl	30	12,0
	20-23 Yıl	24	9,6
	24-27 Yıl	33	13,1
	28 ve Üzeri	29	11,6
	Toplam	251	100,0
İdari Göreviniz Var mı? (Üniversite İçinde)	Hayır	98	39,0
	Evet	153	61,0
	Toplam	251	100,0
Görev Yapmış Olduğunuz Üniversite Dışında (Federasyon, Bakanlık vs.) İdari Göreviniz Var mı?	Hayır	64	25,5
	Evet	187	74,5
	Toplam	251	100,0

Tablo 1’de spor bilimleri alanındaki akademisyenlerin betimsel istatistiklerine yer verilmiştir. Araştırmamıza katılan akademisyenlerin %27,9’u kadın, %72,1’inin

cinsiyeti erkektir. Araştırmamızda yer alan akademisyenlerin %4,8'i 23-28 yaş aralığında, %21,1'i 29-34 yaş aralığında, %23,1'i 34-40 yaş aralığında, %24,3'ü 41-46 yaş aralığında, %8,8'i 53-58 yaş aralığında ve %6'sı 58 yaş ve üzerindedir. Akademisyenlerin %22,3'ü antrenörlük eğitimi, %33,9'u spor yöneticiliği ile beden eğitimi ve spor öğretmenliği, %10'u ise rekreasyon bölümünde görev yapmaktadır. Araştırmamıza katılan akademisyenlerin mesleki kıdemine bakacak olursak; %9,2'si 0-3 yıl, %21,1'i 4-7 yıl, %12'si 8-11 yıl ile 16-19 yıl, %11,6'sı 12-15 yıl, %9,6'sı 20-23 yıl, %13,1'i 24-27 yıl ve %11,6'sı 28 yıl ve üzeri olarak görülmektedir. Akademisyenlerin %61'inin üniversite içinde idari görevi varken, federasyon ve bakanlık gibi kurumlarda idari görevi olan akademisyenlerin oranı %25,5'tir.

Tablo 2: Öz Liderlik Alt Boyutlarına İlişkin Faktör Analizi

	Toplam	Varyans Açıklama Oranı	Faktör yükleri
Hedef Belirleme	6,068	24,271	24,271
Kendi Kendine Konuşma	2,651	10,605	34,876
Kendini Ödüllendirme	2,027	8,108	42,984
Kendini Cezalandırma	1,604	6,418	49,402
Fikirlerini Değerlendirme	1,546	6,185	55,586
Hatırlatıcı Belirleme	1,315	5,261	60,848
Kendini Gözleme	1,065	4,259	65,107
Başarılı Performans Hayal Etme	,911	3,646	68,753

Tablo 2'de öz liderlik alt boyutlarına ilişkin faktör analizlerine yer verilmiştir. Buna göre; öz liderlik ölçeğine ilişkin uygulanan faktör analizinde boyutların toplam varyansının %68,753 olduğu görülmektedir. Açıklanan varyans değeri ölçeğin geçerli olduğunu göstermektedir.

Tablo 3: Politik Beceri Alt Boyutlarına İlişkin Faktör Analizi

	Toplam	Varyans Açıklama Oranı	Faktör Yükleri
İlişki Ağı	6,560	38,587	38,587
Kişiler Arası Etki	1,848	10,872	49,459
Sosyal Zekâ	1,751	10,300	59,759
Samimi Görünme	1,206	7,094	66,853

Tablo 3'de politik beceri ölçeği alt boyutlarına ilişkin faktör analizlerine yer verilmiştir. Politik ölçeğine ilişkin uygulanan faktör analizinde boyutların toplam varyansının %66,853 olduğu görülmektedir. Açıklanan varyans değeri ölçeğin geçerli olduğunu göstermektedir.

Tablo 4: Öz Liderlik ve Alt Boyutları Cronbach Alfa Değeri

Öz Liderlik	0,85
Hedef Belirleme	0,81
Kendi Kendine Konuşma	0,81
Kendini Ödüllendirme	0,89
Kendini Cezalandırma	0,74
Fikirlerini Değerlendirme	0,51
Hatırlatıcı Belirleme	0,72
Kendini Gözleme	0,39
Başarılı Performans Hayal Etme	0,40

Tablo 4'te öz liderlik ve alt boyutlarının Cronbach alfa değeri geçerlilik ve güvenilirlik analizlerine yer verilmiştir. Cronbach Alpha değerleri %50 nin altında kaldığı için başarılı performans kendini gözleme ve hayal etme çalışmadan çıkartılmıştır.

Tablo 5: Politik Beceri Ölçeği ve Alt Boyutları Cronbach Alfa Değeri

Politik Beceri	0,89
İlişki Ağı	0,70
Kişiler Arası Etki	0,89
Sosyal Zekâ	0,87
Samimi Görünme	0,77

Tablo 5'te politik beceri ve alt boyutları Cronbach alfa değeri geçerlilik ve güvenilirlik analizlerine yer verilmiştir. Politik beceri ölçeği için 4 alt boyut elde edilmiş olup, ilişki ağı alt boyutu için cronbach alfa değeri %70, kişiler arası etki alt boyutu için cronbach alfa değeri %89, sosyal zekâ alt boyutu için cronbach alfa değeri %87 ve samimi görünme alt boyutu için cronbach alfa değeri %77 olarak elde edilmiştir.

Spor Bilimleri Alanındaki Akademisyenlerin Öz Liderlik Düzeylerinin Politik Becerileri ile Karşılaştırılması
Cemal Özman – Selçuk Bora Çavuşoğlu

Tablo 6: Spearmann Korelasyon Analizi

Spearman's rho		İlişki Ağı	Kişiler Arası Etki	Sosyal Zeka	Samimi Görünme	Hedef	Kendi Kendine Konuşma	Kendini Ödüllendirme	Kendini Cezalandırma	Fikirlerini Değerlendirme	Hatırlatıcı Belirleme	Öz Liderlik	Politik Beceri
İlişki Ağı	Correlation Coefficient	1,000	,364**	,191**	,166**	,137*	,131*	,109	,112	,111	,261**	,230**	,757**
	Sig. (2-tailed)	.	,000	,002	,008	,031	,038	,084	,077	,079	,000	,000	,000
	N	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251
Kişiler Arası Etki	Correlation Coefficient	,364**	1,000	,227**	,372**	,292**	,004	,075	-,071	,212**	,218**	,168**	,761**
	Sig. (2-tailed)	,000	.	,000	,000	,000	,951	,237	,260	,001	,001	,008	,000
	N	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251
Sosyal Zeka	Correlation Coefficient	,191**	,227**	1,000	,334**	,721**	,602**	,558**	,331**	,545**	,536**	,907**	,459**
	Sig. (2-tailed)	,002	,000	.	,000	,000	,000	,000	,000	,000	,000	,000	,000
	N	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251
Samimi Görünme	Correlation Coefficient	,166**	,372**	,334**	1,000	,264**	,184**	,171**	-,001	,420**	,277**	,300**	,572**
	Sig. (2-tailed)	,008	,000	,000	.	,000	,003	,007	,986	,000	,000	,000	,000
	N	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251
Hedef	Correlation Coefficient	,137*	,292**	,721**	,264**	1,000	,455**	,373**	,056	,463**	,420**	,690**	,401**
	Sig. (2-tailed)	,031	,000	,000	,000	.	,000	,000	,377	,000	,000	,000	,000
	N	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251
Kendi Kendine Konuşma	Correlation Coefficient	,131*	,004	,602**	,184**	,455**	1,000	,337**	,225**	,269**	,300**	,694**	,234**
	Sig. (2-tailed)	,038	,951	,000	,003	,000	.	,000	,000	,000	,000	,000	,000
	N	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251
Kendini Ödüllendirme	Correlation Coefficient	,109	,075	,558**	,171**	,373**	,337**	1,000	,090	,180**	,219**	,612**	,227**
	Sig. (2-tailed)	,084	,237	,000	,007	,000	,000	.	,156	,004	,000	,000	,000
	N	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251
Kendini Cezalandırma	Correlation Coefficient	,112	-,071	,331**	-,001	,056	,225**	,090	1,000	,005	,087	,424**	,084
	Sig. (2-tailed)	,077	,260	,000	,986	,377	,000	,156	.	,938	,167	,000	,183
	N	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251
Fikirlerini Değerlendirme	Correlation Coefficient	,111	,212**	,545**	,420**	,463**	,269**	,180**	,005	1,000	,243**	,492**	,354**
	Sig. (2-tailed)	,079	,001	,000	,000	,000	,000	,004	,938	.	,000	,000	,000
	N	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251
Hatırlatıcı Belirleme	Correlation Coefficient	,261**	,218**	,536**	,277**	,420**	,300**	,219**	,087	,243**	1,000	,637**	,401**
	Sig. (2-tailed)	,000	,001	,000	,000	,000	,000	,000	,167	,000	.	,000	,000
	N	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251
Öz Liderlik	Correlation Coefficient	,230**	,168**	,907**	,300**	,690**	,694**	,612**	,424**	,492**	,637**	1,000	,430**
	Sig. (2-tailed)	,000	,008	,000	,000	,000	,000	,000	,000	,000	,000	.	,000
	N	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251
Politik Beceri	Correlation Coefficient	,757**	,761**	,459**	,572**	,401**	,234**	,227**	,084	,354**	,401**	,430**	1,000
	Sig. (2-tailed)	,000	,000	,000	,000	,000	,000	,000	,183	,000	,000	,000	.
	N	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251	251

Tablo 6’da Spearmann korelasyon analizlerine yer verilmiştir. Korelasyon, iki serinin birlikte hareket etme eğiminin bir ölçüsü olup, (-1,1) aralığında değişen değerler almaktadır. Korelasyon katsayısının -1 veya 1’e yaklaşması, değişkenler arasındaki ilişkinin güçlü olduğunu, 0’a yaklaşması ise zayıf olduğunu göstermektedir (Çolak, 2014). Buna göre; Öz liderlik ve politik beceri ölçekleri arasında aynı yönlü %43 orta düzeyde bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu ilişki (0.00<0.05) olduğundan anlamlı bir ilişkidir. Politik beceri ve ilişki ağı arasında aynı yönlü %75 yüksek düzeyde bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu ilişki (0.00<0.05) olduğundan anlamlı bir ilişkidir. Politik beceri kişiler arası etki arasında aynı yönlü %76 yüksek düzeyde bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu ilişki (0.00<0.05) olduğundan anlamlı bir ilişkidir. Politik beceri kendini cezalandırma arasında aynı yönlü %76 yüksek düzeyde bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu ilişki (0.00<0.05) olduğundan anlamlı bir ilişkidir. Öz liderlik ve sosyal zekâ arasında aynı yönlü %90 yüksek düzeyde bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu ilişki (0.00<0.05) olduğundan anlamlı bir ilişkidir. Öz liderlik ve hedef belirleme arasında aynı yönlü %69 orta düzeyde bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu ilişki (0.00<0.05) olduğundan anlamlı bir ilişkidir. Öz liderlik ve kendi kendine konuşma arasında aynı yönlü %69 orta düzeyde bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu ilişki (0.00<0.05) olduğundan anlamlı bir ilişkidir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu araştırmada spor bilimleri alanında görev yapan akademisyenlerin politik becerilerinin öz liderlik düzeyleri ile karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Spor bilimleri alanında akademisyenlerin öz liderlik durumları ve politik becerileri tablo 6’da analiz edilen spearmann korelasyon analizlerine göre (r; 0,430) %43 oranında orta seviyede olduğunu söyleyebiliriz. Korelasyon analizinde korelasyon 0,4-0,6 arasında ise orta şiddette korelasyon olduğu anlamına gelmektedir (p005.net). Alanyazında bu çalışmaya benzer çalışmaların olmaması sonuçların tartışılmasını güçleştirmektedir. Ancak Özgenel ve Bozkurt’un (2020), yaptıkları araştırmada politik beceri ile mutluluk düzeyi arasında orta düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuş olup çalışmamızla paralel bir sonuç olduğu söylenebilir.

Alanyazında politik beceriler ve liderlikle ilgili eğitim sektöründe ilk ve orta öğretimde öğretmenler ve okul müdürleriyle ilgili çalışmalar olduğu görülmektedir. Spor bilimlerindeki akademisyenlerde farklı bir platformda fakat yine eğitim sektöründe yer almaktadırlar. Özgenel ve Bozkurt (2020), öğretmenlerin politik beceri ve okul mutluluğu, Özgenel ve Nair (2020), liderlik stilleri ve politik becerileri, Garipağaoğlu ve Güloğlu (2015), öğretmen adaylarının öz liderlik ve denetim odağı, Aslan, Çalık ve Er (2019), İlkokul öğretmenlerinin öğretmen liderliği ve politik beceri algılarının incelenmesi, Uğurlu ve Bostancı (2017), öğretmenlerin politik yetileri ve örgütsel muhalefet düzeyleri ile ilgili araştırmalar bulunmaktadır.

Tablo 6'da yapılan analizlere göre politik beceri ve ilişki ağı arasında aynı yönlü %75 yüksek düzeyde bir ilişki olduğu görülmektedir. Başka bir ifade ile politik beceri ve ilişki ağı öz liderlik açısından açıklanmaktadır. Akademisyenlerin öz liderliği ve politik beceri kavramlarının sosyal bilimlerde uygulama alanı bulması oldukça yenidir. Akademisyen öz liderliğinin üniversitelerdeki halinin tespiti ve akademisyenlerin öz liderlik rollerine ilişkin beklentilerinin açıklanması bakımından daha fazla araştırma yapılması gerekmektedir.

Tablo 6'da politik beceri ile kişiler arası etki arasında aynı yönlü %76 yüksek düzeyde bir ilişki olduğu görülmektedir. Bu sonuca göre akademisyenlerin kişiler arası ilişkisinin yüksek düzeyde olması okulda bireyler arası ilişkilerin daha sağlıklı yürütülmesi açısından önemli olabilir.

Tablo 6'da öz liderlik ve sosyal zekâ arasında aynı yönlü %90 yüksek düzeyde, öz liderlik ve hedef belirleme arasında aynı yönlü %69 orta düzeyde bir ilişki olduğu ve öz liderlik ve kendi kendine konuşma arasında aynı yönlü %69 orta düzeyde bir ilişki olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Öz liderlik ve politik beceri arasında orta seviyede bir ilişki çıkmasına karşın alt boyutlarda ilişki düzeyinin daha yüksek olduğu görülmektedir.

Genel anlamda politik beceriler liderlik davranışlarının kalbi olarak kabul edilmektedir (Tanrıöğen vd., 2014). Bu bakımdan öğrencilerine karşı lider bir konumda bulunan akademisyenlerin politik becerilerinin iyi seviyede olması önem arz etmektedir. Akademisyenlerin politik becerilerinin yüksek olması üniversitenin paydaşları, öğrenciler ve ailelerinin güvenini kazanma noktasında da önemlidir (Özgenel ve Nair 2020).

Spor bağlamında değerlendirecek olursak spor bilimleri alanında öğrenim gören öğrenciler bir özel yetenek sınavıyla geldikleri için ve bir sporcu geçmişleri olduğu için spor bilimlerinde alanında görev yapan akademisyenlerin bir antrenör gibi öğrencilerine liderlik yapması gerekmektedir. Bu sebeple iyi bir liderlik yapması için politik becerinin önemi daha çok ortaya çıkmaktadır.

Akademisyenin bir lider olarak kendini tanıması, işini çok iyi bilmesi, doğru kararlar vermesi, iyi bir örnek oluşturması, öğrencilerine karşı sorumluluk hissetmesi, takım olma ruhunu sürdürmesi, öğrencilerini iyi tanıması ve öğrencilerine özen göstermesi gerekmektedir.

Spor alanında liderlik, genel olarak bir takımın davranışına rehberlik eden ve uygun enerjiyi yaratarak en iyi sonucu elde etmeyi yarayan kavram olarak ifade edilmektedir (Dumangöz ve Özman, 2022). Spor bilimlerinde yetişen öğrenciler ülkemizde spor alanında hizmet vereceklerdir. Bu sebeple bu öğrencilerin liderlik özellikte olmaları gerekmektedir ve bunu da ancak derslerine akademisyenlerinden öğreneceklerdir. Bu bakımdan da değerlendirecek olursak akademisyenlerin öz liderlikleri ve politik becerileri iyi seviyede olması gerekmektedir.

Liderinin kendini tanıması ve iyileştirme arayışında olması, işinin amacını çok iyi bilmesi, başarısızlıklarının sorumluluğunu alması ve başkalarını suçlamaması, doğru kararlar vermesi, sporcuları kararlarındaki değişikliklerden haberdar etmesi,

iyi bir örnek oluşturması, sporcularına karşı sorumluluk hissetmesi, takım ruhunu koruması, sporcularını iyi tanması ve onlara özen göstermesi.

Politik becerileri ve öz liderlikleri yüksek olan akademisyenler, üniversite çalışanları öğrenciler ve paydaşları istedikleri gibi yönlendirirler. Samimi ve dürüst olduklarında rahatlıkla arkadaşlıklar kurabilirler (Özgenel ve Nair 2020).

Araştırmada spor bilimleri alanında akademisyenlerin sahip olduğu politik beceriler ve öz liderlik arasındaki ilişki üzerinde durulmuş ancak akademisyenlerin bu politik becerilerinin nasıl geliştirileceği, politik becerilerin artması için nelere ihtiyaç duyacakları üzerinde bir görüş beyan edilmemiştir. Gelecekteki çalışmalar spor bilimleri alanında akademisyenlerin politik becerilerinin geliştirilmesi için neler yapılması gerektiğini konu edinebilir. Tablo 6'ya göre politik beceriler ve öz liderlik durumunun orta düzeyde çıkmış olması bu konuda çalışma yapılmasının önemini ortaya koymaktadır.

Politik beceriler ile öz liderlik durumlarına ek olarak farklı değişkenler eklenerek ve farklı örneklemler üzerinde veri toplanarak yeni çalışmalar yapılabilir. Özellikle spor bilimleri alanında akademisyenlerin politik becerilerini, yönetsel süreçlerde nasıl kullandıklarını daha iyi anlayabilmek için nitel ve nicel araştırmalar yapılabilir.

KAYNAKÇA

Ahearn, K. K., Ferris, G. R., Hochwarter, W. A., Douglas, C., & Ammeter, A. P. (2004) Leader Political Skill and Team Performance. *Journal of Management* 30, 309-327.

Aslan, H., Çalık, T., & Er, E. (2019). İlkokul Öğretmenlerinin Öğretmen Liderliği ve Politik Beceri Algılarının İncelenmesi. *İlköğretim Online* 18(3), 1087-1098.

Atay, S. (2010). Geliştirilebilir Yönetim Becerisi: Teorik ve Ampirik Yönleriyle "Politik Yeti". *Amme İdaresi Dergisi* 43(2), 65-80.

Blass, F. R., & Ferris, G. R. (2007). Leader Reputation: The Role of Mentoring, Political Skill, Contextual Learning, and Adaptation. *Human Resource Management* 46(1), 5-19.

Burns D. D. (1980) *Feeling Good: The New Mood Therapy*. New York: William Morrow.

Çolak, E. (2014). *Korelasyon Analizi*. Erişim Adresi:

http://eczacilik.anadolu.edu.tr/bolumSayfaları/belgeler/ecz2014%2012_2014052709453_9.pdf, Erişim Tarihi: 05.03.2022

D'Intino R. S., Goldsby M. G., Houghton J. D., & Neck C. P. (2007) Self- Leadership: A Process for Entrepreneurial Succes. *Journal of Leadership and Organizational Studies* 13(4), 105-120.

Dumangöz P. D. & Özman, C. (2022). Sporda Liderlik ve Yönetim Feminizasyonuna İlişkin Bir İnceleme. 2. *Uluslararası Spor ve Sosyal Bilimlere Multidisipliner Yaklaşım Kongresi*, 9 Nisan, İstanbul.

Ellis, A. (1977). *The Basic Clinical Theory of Rational Emotive Therapy*. New York: Springer Publishing Company.

Erdal A., & Murat Ö. (2005). Özel Sektör Örgütlerinde Politik Beceri ile İzlenim Yönetimi İlişkisi. *Yönetim Bilimleri Dergisi* 16(31), 311.

Ferris, G. R., Perrewé, P. L., Anthony, W. P., & Gilmore, D. C. (2000). Political Skill at Work. *Organizational Dynamics* 28(4), 25-37.

Ferris, G. R., Treadway, D. C., Kolodinsky, R. W., Hochwarter, W. A., Kacmar, C. J., Douglas, C., & Frink, D. D. (2005). Development and Validation of the Political Skill Inventory. *Journal of Management* 31(1), 126-152.

Garipağaoğlu, B. Ç., & Güloğlu, B. (2015). Öğretmen Adaylarında Öz Liderlik Becerilerinin Yordayıcısı Olarak Öğrenilmiş Güçlülük ve Denetim Odağı. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* 15(2), 147-162.

Houghton, J. D., & Jinkerson, D. L. (2007). Constructive Thought Strategies and Job Satisfaction: A Preliminary Examination. *J. Bus. Psychol* 22(1), 45-53.

Houghton, J. D., & Neck, C. P. (2002). The Revised Self- Leadership Questionnaire: Testing a Hierarchical Factor Structure for Self-Leadership. *Journal of Managerial Psychology* 17(8), 672-692.

Karasar, N. (2007). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

Manz, C. C. (1992). *Mastering Self-Leadership: Empowering Yourself for Personal Excellence*. New Jersey: Prentice Hall, Pearson Publishing Company.

Manz, C. C., & Jr Sims, H. P. (1980). Self-Management as a Substitute for Leadership: A Social Learning Theory Perspective. *Academy of Management Review* 5(3), 361-367.

Manz, C. C., & Neck, C. P. (2004). *Mastering Selfleadership: Empowering Yourself for Personal Excellence*. Upper Saddle River NJ: Prentice Hall, Pearson Publishing Company.

Manz, C. C. (1986). Self-Leadership: Toward An Expanded Theory of Self-Influence Processes in Organizations. *Academy of Management Review* 11(3), 585-600.

Markham, S. E., & Markham, I. S. (1995). Self-Managementand Self Leadershippreexamined: A Levels of Analysisperspective. *LeadershipQuarterly* 6, 343-359.

Mayes, B. T., & Allen, R. W. (1977). Toward A Definition of Organizational Politics. *Academy of Management Review* 2(4), 672-678.

Neck, C. P., & Houghton, J. D. (2006). Two Decades of Self-Leadership Theory and Research: Past Development Present Trends and Future Possibilities. *Journal of Managerial Psychology* 21(4), 270-295.

Özdemir, M., & Gören, S. Ç. (2015). Politik Beceri Envanterinin Eğitim Örgütlerinde Geçerlik ve Güvenirlik Çalışmaları. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi* 21(4), 521-536.

Özgenel, M., & Bozkurt, B. N. (2020). Okul Mutluluğunu Yordayan Bir Faktör: Öğretmenlerin Politik Becerileri. *Turkish Journal of Educational Studies* 7(2), 130-149.

Özgenel, M., & Nair, A. (2020). Okul Müdürlerinin Liderlik Stilllerini Yordayan Bir Faktör: Politik Beceriler. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* 56, 182-205.

Pearce, C. L., & Manz, C. C. (2005). The New Silver Bullets of Leaders-hip: The Importance of Self-and Shared Leadership in Knowledge Work Organizational. *Organizational Dynamics* 34(2), 130-140.

Pfeffer, J. (1981). *Power in Organization*. Boston: Pitman.

p005.net.

Erişim

Adresi:

www.p005.net/analiz/korelasyonanalizi#:~:text=KORELASYON%20ANAL%C4%B0Z%C4%B0&text=Verilerin%20normal%20da%C4%9F%C4%B1l%C4%B1ma%20sahip%20olmas%C4%B1,den%20daha%20k%C3%BC%C3%A7%C3%BCk%20olmas%C4%B1%20gerekir Erişim Tarihi: 25.07.2022

Robbins, S. P., & Judge, T. A. (2013). *Örgütsel Davranış*. (Çev. ve Ed.). İ. Erdem. Ankara: Nobel.

Tanrıöğen, Z. M., Baştürk, R., & Başer, M. U. (2014). İlköğretim Okul Müdürlerinin Algılarına Göre Dört Liderlik Çerçevesi Modeli Kullanımı. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi* 3(1), 348-358.

Tabak, A., Sığırı, Ü., & Türköz, T. (2013). Öz Liderlik Ölçeğinin Türkçeye Uyarlanması Çalışması. *Bilgi* 67, 213-246.

Uğurlu, E., & B. Bostancı, A. (2017). Öğretmenlerin Politik Yetileri ile Örgütsel Muhalefet Düzeyleri Arasındaki İlişki. *Journal of Human Sciences* 14(4), 4050-4064.

Williams, S. (1997). Personality and Self-Leadership. *Human Resource Management Review* 7, 139-155.

GENİŞLETİLMİŞ ÖZET: Bilim ve teknolojinin gelişmesiyle birlikte üniversiteler durağan yapılardan çıkıp aktif ve üretken bir yapı haline gelmektedirler. Bu gelişmeler üniversiteler ve bireyler üzerindeki stresi artırmakla beraber, bir örgüt yapısında üniversitelerin misyon, vizyon ve örgüt yapılarında değişiklikler olmasına sebep vermektedir. Sıkça kullanılan hiyerarşik örgüt yönetim anlayışından vazgeçilerek, yöneticilerin birçok özelliğinin takımda bulunan üyeler tarafından paylaşıldığı, kendi dinamiğinde kendini yöneten takımlara doğru ilerleyen bir süreç ortaya çıkmıştır. Örgütlerin hedeflerine ulaşabilmeleri için başarılı bir politika ve yönetim anlayışı sergilemeleri gerektiğinden politik becerinin önemi anlaşılmıştır. Örgütlerin politik bir yapıda olması sebebiyle yöneticilerin etkili olabilmeleri için politik beceriye sahip olmaları gerekmektedir. Türkiye’de politik beceri ile ilgili üniversite örgütlerinde yapılan çalışmalarla ilgili alan yazında yeterli çalışmaya rastlanılmamıştır. Bu çalışmada spor bilimleri alanındaki akademisyenlerin öz liderlik düzeylerinin politik beceriler ile karşılaştırılması amaçlanmıştır. Bireyin kendisini motive ederek ve yönlendirerek, örgütün ve kişinin kendisinin başarısını elde etmek için öz liderlik kavramı ortaya çıkmıştır. Öz liderlik kavramı takımlarda kişinin kendi kendisini yönetmek için ihtiyaç duyulan özelliklerden birisi olarak karşımıza çıkmaktadır. Ayrıca öz liderlik çevresel bazı değişkenlere karşı, bazı standartlar karşısında, bireyin kendi kendine ilerleme becerisi olarak da ifade edilebilir. Öz liderlik kavramı Manz tarafından 1986 yılında ‘kişinin örgütsel ve bireysel başarı elde etmesi için kendini yönlendirmesi ve motive etmesi süreci’ olarak tanımlanmıştır. Öz liderlik kavramı, öz yönetim, öz düzenleme, öz denetim ve öz motivasyon tekniklerini kapsayan temel olarak bireye özgü bir kavramdır. Politik beceri kavramının ortaya çıkması konusunda birçok bilim insanı önemli derecede katkıları sağlamışlardır. Bu bilim insanları genel anlamda çalışma hayatında politik davranışların önemli bir yöne olduğunu vurgulamışlardır. Politik davranış örgütte çalışan bireyin resmi rolünün bir parçası olarak nitelendirilmeyen ancak onunla etkileşim içinde olan bir süreç olarak ifade edilmektedir. Bu çerçevede akademisyenlerin hem örgütsel hem akademik amaçlarını başarmak adına politik anlamda bazı davranışlar ortaya koydukları düşünülmektedir. Örgütlerde diğer bireyler karşısında izlenim ortaya koyma yöntemlerini uygulayan çalışanların bu izlenim yöntemlerini sergileyecek yetilere ellerinde bulundurmaları gerekmektedir. Bu bağlamda politik beceri kavramı, yeterlilik ve yetenekle ilgili bir kavram olduğu görülmektedir. Bu çalışmada Türkiye’de vakıf üniversitelerinde ve kamu üniversitelerinde görev yapan akademisyenlerinin öz liderlik düzeylerinin politik beceriler ile karşılaştırılması için betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini Türkiye’de Yüksek Öğretim Kurumu’na bağlı üniversitelerde (vakıf, devlet) görev yapan akademisyenlerden oluşturulmuştur. Basit tesadüfi yöntem metoduna göre seçilen örneklem Türkiye’de Marmara Bölgesinde yer alan Yüksek Öğretim Kurumu’na bağlı üniversitelerde spor bilimleri temel alanında çalışan akademisyenler tarafından oluşturulmuştur. Araştırmamızda Yüksek Öğretim Kurulu arama web sitesinde vakıf üniversitelerinde ve kamu üniversitelerinde 2020 yılı itibarıyla görev yapan 480

akademisyenden 251 akademisyen katılmıştır. Araştırma, Marmara Bölgesi'nde spor bilimleri temel alanında görev yapan akademisyenlerin öz liderlik ve politik beceri düzeylerinin ortaya konulması ile sınırlıdır. Veriler anket tekniği ile toplanmıştır ve gerekli analizler gerçekleştirilmiştir. Yapmış olduğumuz araştırmanın konusuna uyan ve gerekli güvenilirlik ve geçerlilik analizleri yapılan akademisyenlerin politik becerilerini ortaya koymak amacıyla Özdemir ve Gören (2015) tarafından eğitim kurumlarında Türkçe 'ye uyarlanan ve Ferris ve arkadaşları (2005) tarafından geliştirilen Politik Beceri Envanteri kullanılmıştır. Öz liderlikle ilgili verileri elde etmek için Tabak, Sığı ve Türköz (2013) 'ün Türkçe diline göre çevirdiği öz liderlik ölçeği gerekli verileri toplamak maksadı ile kullanılmıştır. Veriler SPSS istatistik programı ile analiz edilmiştir. Verilere, standart sapma, aritmetik ortalama, korelasyon, ANOVA ve regresyon analizler uygulanmıştır. Bu iki ölçeğin alt boyutlarına Shapiro Wilk ve Kolmogorov-smirnov normallik testleri uygulanmıştır olup, ölçeklerin ortalamaların karşılaştırılması amacıyla non-parametrik testlerden yararlanılmıştır. Korelasyon analizi için parametrik olmayan Spearmann sıra korelasyon istatistik katsayısı kullanılmıştır. Bu çalışmada spor bilimleri alanında görev yapan akademisyenlerin politik becerilerinin öz liderlik düzeyleri ile karşılaştırılması amaçlanmıştır. Spor bilimleri alanında akademisyenlerin öz liderlik durumları ve politik becerileri tablo 6'da analiz edilen spearmann korelasyon analizlerine göre %43 oranında orta seviyede olduğunu söyleyebiliriz. Alanyazında bu çalışmaya benzer çalışmaların olmaması sonuçların tartışılmasını güçleştirmektedir. Ancak Özgenel ve Bozkurt'un (2020), yaptıkları çalışmada politik beceri ile mutluluk düzeyi arasında orta düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuş olup çalışmamızla paralel bulgu olabilir. Genel anlamda politik beceriler liderlik davranışlarının kalbi olarak kabul edilmektedir. Bu bakımdan öğrencilerine karşı lider bir konumda bulunan akademisyenlerin politik becerilerinin iyi seviyede olmaları önem arz etmektedir. Akademisyenlerin politik becerilerinin yüksek olması üniversitenin paydaşları, öğrenciler ve ailelerinin güvenini kazanma noktasında önemlidir. Politik becerileri ve öz liderlikleri yüksek olan akademisyenler üniversite çalışanları öğrenciler ve paydaşları istedikleri gibi yönlendirirler. Samimi ve dürüst olduklarında rahatlıkla arkadaşlıklar kurabilirler. Araştırmada spor bilimleri alanında akademisyenlerin sahip olduğu politik beceriler ve öz liderlik arasındaki ilişki üzerinde durulmuştur. Ancak akademisyenlerin bu politik becerilerinin nasıl geliştirileceği, politik becerilerin artması için nelere ihtiyaç duyacakları üzerinde bir görüş beyan edilmemiştir. Gelecekteki çalışmalar spor bilimleri alanında akademisyenlerin politik becerilerinin geliştirilmesi için neler yapılması gerektiğini konu edinebilir. Tablo 6'ya göre politik beceriler ve öz liderlik durumunun orta düzeyde çıkmış olması bu konuda çalışma yapılmasının önemini ortaya koymaktadır. Bu araştırma nicel bir çalışma olup, örneklemini spor bilimleri alanında görev alan akademisyenler oluşturmuştur. Politik becerilerin öz liderlik becerileri arasındaki ilişki araştırılmıştır. Politik beceriler ile öz liderlik durumlarına ek olarak farklı değişkenler eklenerek ve farklı örneklemeler üzerinde veri toplanarak yeni çalışmalar yapılabilir.

EXTENDED ABSTRACT: With the development of science and technology, universities get out of static structures and become active and productive structures. While these developments increase the stress on universities and individuals, they cause changes in the mission, vision and organizational structures of universities in an organizational structure. By abandoning the frequently used hierarchical organizational management approach, a process has emerged, in which many characteristics of the managers are shared by the members of the team, and progressing towards self-managing teams in their own dynamics. The importance of political skill is understood as organizations need to exhibit a successful policy and management approach in order to achieve their goals. Since organizations have a political structure, managers need to have political skills in order to

be effective. There are not enough studies in the literature related to the studies carried out in university organizations on political skills in Turkey. In this study, it is aimed to compare the self-leadership levels of academics in the field of sports sciences with political skills. The concept of self-leadership emerged in order to achieve the success of the organization and the person himself by motivating and directing the individual himself. The concept of self-leadership emerges as one of the features needed for self-management in teams. In addition, self-leadership can be expressed as the ability of an individual to progress by himself, against some environmental variables, against some standards. The concept of self-leadership was defined by Manz in 1986 as 'the process of directing and motivating one's self to achieve organizational and individual success'. The concept of self-leadership is basically an individual-specific concept that includes self-management, self-regulation, self-control and self-motivation techniques. Many scientists have contributed significantly to the emergence of the concept of political skill. In general, these scientists emphasized that political behavior is an important aspect in working life. Political behavior is expressed as a process that is not considered as a part of the official role of the individual working in the organization, but interacts with it. In this context, it is thought that academicians exhibit some political behaviors in order to achieve both their organizational and academic goals. Employees who apply the methods of making impressions against other individuals in organizations should have the skills to exhibit these impression methods. In this context, it is seen that the concept of political skill is a concept related to competence and ability. In this study, a descriptive survey model was used to compare the self-leadership levels of academics working in foundation and public universities in Turkey with their political skills. The universe of the research was composed of academicians working in universities (foundation, state) affiliated to the Higher Education Institution in Turkey. The sample selected according to the simple random method method was created by academics working in the basic field of sports sciences at universities affiliated to the Higher Education Institution in the Marmara Region of Turkey. 251 academicians out of 480 academicians working in foundation universities and public universities as of 2020 participated in our research on the Higher Education Council search website. The research is limited to revealing the self-leadership and political skill levels of academics working in the basic field of sports sciences in the Marmara Region. The data were collected by questionnaire technique and necessary analyzes were carried out. The Political Skills Inventory, which was adapted into Turkish in educational institutions by Özdemir and Gören (2015) and developed by Ferris et al. (2005), was used in order to reveal the political skills of the academics who fit the subject of our study and whose reliability and validity analyzes were performed. In order to obtain data on self-leadership, the self-leadership scale translated into Turkish by Tabak, Sıgı and Türköz (2013) was used to collect the necessary data. The data were analyzed with the SPSS statistical program. Standard deviation, arithmetic mean, correlation, ANOVA and regression analyzes were applied to the data. Shapiro Wilk and Kolmogorov-Smirnov normality tests were applied to the sub-dimensions of these two scales, and non-parametric tests were used to compare the means of the scales. Non-parametric Spearman rank correlation statistical coefficient was used for correlation analysis. In this research, it is aimed to compare the political skills of academics working in the field of sports sciences with their self-leadership levels. We can say that the self-leadership and political skills of academicians in the field of sports sciences are at a moderate level by 43% according to the spearman correlation analysis analyzed in Table 6. The absence of studies similar to this study in the literature makes it difficult to discuss the results. However, in the study of Özgenel and Bozkurt (2020), a moderately significant relationship was found between political skill and level of happiness, which may

be a finding parallel to our study. In general, political skills are considered to be the heart of leadership behaviors. In this respect, it is important that the political skills of the academics, who are in a leading position towards their students, are at a good level. The high political skills of academics are important in gaining the trust of the university's stakeholders, students and their families. Academics, university employees, students and stakeholders with high political skills and self-leadership can guide students and stakeholders as they wish. When they are sincere and honest, they can easily form friendships. In the research, the relationship between the political skills of academicians in the field of sports sciences and self-leadership was emphasized. However, no opinion has been expressed on how to develop these political skills of academics and what they will need to increase their political skills. Future studies may focus on what needs to be done to improve the political skills of academics in the field of sports sciences. According to Table 6, the medium level of political skills and self-leadership reveals the importance of working on this issue. This research is a quantitative study and its sample consists of academicians working in the field of sports sciences. The relationship between political skills and self-leadership skills was investigated. In addition to political skills and self-leadership, new studies can be done by adding different variables and collecting data on different samples.